

תת"ע 3160/09/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד חריiri

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 3160-09-23 מדינת ישראל נ' חריiri

לפני כבוד השופטת אושרת חנה בר
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד מוחמד חריiri
נאשימים

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שנייתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכוتي לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח, לבקשת יוכחה עבירה של נהייה בנסיבות העולה על המותר, נהיגה במהירות של 155 קמ"ש במקום 90 קמ"ש המותרות המותರת בכביש, עבירה בגיןוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 30.8.2023.
3. בעקבות הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדין ביום 13.09.2023. המבקש קיבל את הדוח בידי המשטר וכן אישור קבלת הדוח ובו מועד הדיון בעניינו, אשר נמסר למבקש לידי.
4. לטענת המבקש לא התיאצב לדין, שכן לטעنته קיבל טלפון מספר חסום ובו נאמר לו כי מועד הדיון הקבוע ליום 13.9.23 נדחה ושלח לו מועד זימון חדש.
ב"כ המבקש טען כי המבקש כלל לא ידע כי הדיון התקיים כרגע במועדו.

ב"כ המבקש הפנה לפסיקה לתਮיכה בטענותיו.

טענת המבקש נמסר לו מידע שגוי בדבר מועד דין, לפיכך נמנע ממנו להוכיח את חפותו ועל כן עתר להיענות לבקשה.

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש קיבל הזמנה לדין ובו מועד הדיון. ב"כ המשיבה, צרפה לתגובהה ספח מאישור קבלת הדוח.

עמוד 1

עוד טענה המשיבה, כי טענת המבוקש בדבר שיחת טלפון מספור חסום הינה טענה בעלמא.

לא ברור ממי קיבל את השיחה ולאיזה מועד זומן.

אין בטעוני המבוקש כדי להצדיק היעתרות לבקשה.

6. בבקשת לביטול פסק דין שניית בהuder המבוקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלහן:

האחד - סיבה מוצדקת לאו התקייבותו לדין.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ניתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **سورיה איטליה נ' מדינת ישראל** (פסקה 8, 2.10.03) :

"ווצא שם עולל להיגרם לבקשת עיוות דין עקב נעלמת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט עתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם או התקייבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרש סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבוקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

7. אין חובה לדון בבקשת זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עלייה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמן סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דין במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניית בהuder. קיום דין כאמור הוא החרג ולא הכלל, ובית המשפט יזמין את הצדדים לדין בסיבות חריגות, שבahn ניתן להציג על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניית בהuder. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דין בנסיבות הצדדים, לנמק ولو בקצרה את החלטתו לדוחות את הבקשתה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטול הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם לבקשתו, ישקול בית המשפט אםקיימים דין בנסיבות הצדדים על מנת לבחון את תקופתה של הטענה, או להחיליט, גם מבלי לקיים דין

כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של המבוקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מティועם הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבוקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשתו.

המדובר בכתב אישום מסווג הזמנה לדין ומסירה ביד, אשר נמסר למבקש לידי מאת השוטר בשטח, עבור לביצוע העבירה.

בכתב האישום והזמנה לדין צוין מועד הדיון אליו המבוקש הזמן - הוא 13.9.23, אישור קבלת הדוח ובו מועד הדיון נמסר לידי של המבוקש, כעולה מאישור קבלת הדוח, אשר צורף לתגובה המשיבה.

לטענת המבוקש אי התיציבותו נבעה עקב שייחת טלפון מספר חסום ובה נאמר לו כי מועד הדיון נדחה וכי ימסר לו מועד חדש.

ברי הדבר, כי שעה שבית משפט מורה על דחית דין, הרי שניתן מועד חלופי.

אשר על כן, טענת המבוקש בעניין זה, הינה טענה בכללא, טענה הנדרת כל תימוכין ואין ליתן לה כל משקל. זאת ועוד, המבוקש ישב בחוסר מעשה ולא פעל לבירור מועד הדיון הנדחה לכואורה, קטעתנו.

10. בונגע לטענה כי גרם למבקש עיות דין אם לא ניתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטעון לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

המבקר טען טענה כללית בעניין זה ולא פרט דבר.

11. טענה כללית כי המבוקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיות דין הצדקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גיאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

המבקר לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיים, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

12. באשר לעונש, המבקש נדון בהעדרו לעונשים הבאים :

פסילה בפועל לתקופה של 5 חודשים הקבועה, הפעלת פסילה על תנאי בת 2 חודשים בחופף לעונש הפסילה שהוטל בתיק זה, פסילה על תנאי של 3 חודשים במשך 3 שנים וקנס של 1500 ₪.

העונש שהוטל על המבקש, נכון חריגת המהירות מהמותרת, נכון עברו התעבורי של המבקש הכלל עבירות דומות ונוכח קיומן של פסילות על תנאי להפעלה, אינם עונש המחייב כלל וכלל עם המבקש.

13. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא לשתמש בסמכותו להאריך מועדים בדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **גאו משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אין יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שmagar בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279.] על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו זכויות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמןם בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמינים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, וUILLOT UBODTO של בית המשפט לרבות עשיית הצדקה כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמןם, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התיצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסתובת וועמסים מיותרים בניהול התקיים, באופן המחייב לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור המתינו ליוםו בבית המשפט".

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היהת סיבה מוצדקת לאי התיעצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוה דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאי כי בנسبות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש וכן לא מצאי הצדקה להעתר לבקשה.

15. המבקש יפעל בהתאם לרכיבי הענישה נשוא פסק הדיון בהעדר. ב"כ המבקש יסביר לנאים את חובת הפקחת הרישוי, ואת ההשלכות הנובעות מהעדר הפקדה.

16. הבקשה נדחתה.

17. המזכירות תשלוח החלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ד, 06 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.

עמוד 4

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il